

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 22/2022
14.09.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Андреја Половине и др., због кривичних дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346. став 5. у вези става 2. Кривичног законика и др., одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног Андреја Половине, адвоката Милана Унковића и браниоца окривљених Жељка Кнежевића и Војислава Јовашевића, адвоката Бисерке Крпић, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал КПо1 165/19 од 26.10.2020. године и Апелационог суда у Београду, Посебног одељења Кж1 ПО1 број 10/21 од 24.01.2022. године, у седници већа одржаној дана 14.09.2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосновани, захтеви за заштиту законитости браниоца окривљеног Андреја Половине - адвоката Милана Унковића и браниоца окривљених Жељка Кнежевића и Војислава Јовашевића - адвоката Бисерке Крпић, поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал КПо1 165/19 од 26.10.2020. године и Апелационог суда у Београду, Посебног одељења Кж1 ПО1 број 10/21 од 24.01.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебног одељења КПо1 165/19 од 26.10.2020. године, ставом првим окривљени Андреј Половина, Жељко Кнежевић, Војислав Јовашевић и Дарио Родић оглашени су кривим да су као саизвршиоци извршили кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ, па је суд окривљеном Андреју Половини претходно узео као утврђено казну затвора у трајању од једне године и шест месеци и новчану казну у износу од 200.000,00 динара, на коју је окривљени осуђен пресудом Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1 По1 9/19 од 17.09.2019. године, којом је преиначена пресуда Вишег суда у Београду Посебног

одељења за организовани криминал КПо1 101/16 од 03.10.2018. године у погледу одлуке о кривичној санкцији за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 2. у вези става 1. КЗ, а потом му је за кривично дело из члана 246. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ утврдио казну затвора у трајању од четири године и осудио га на јединствену казну затвора у трајању од пет година, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 20.04.2016. до 24.01.2017. године, као и време проведено по мери забране напуштања стана уз примену електронског надзора од 24.01.2017. до 19.04.2020. године и новчану казну у износу од 200.000,00 динара, за коју је одређено да је окривљени дужан да је плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, при чему је одређено да ће уколико окривљени не плати новчану казну у остављеном року, суд новчану казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих хиљаду динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна не може бити дужа од шест месеци. Суд је окривљеном Жељку Кнежевићу претходно узео као утврђену казну затвора у трајању од једне године и новчану казну у износу од 100.000,00 динара, на коју је осуђен пресудом Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1 По1 9/19 од 17.09.2019. године због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 2. у вези става 1. КЗ, а потом му је за кривично дело из члана 246. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ утврдио казну затвора у трајању од три године и шест месеци, након чега га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од четири године, у коју казну му је урачунао време проведено у притвору од 20.04.2016. до 16.12.2016. године, као и време проведено по мери забране напуштања стана уз примену електронског надзора од 16.12.2016. до 15.03.2017. године и на новчану казну у износу од 100.000,00 динара, за коју је одређено да је окривљени дужан да је плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, при чему је одређено да ће уколико окривљени не плати новчану казну у остављеном року, суд новчану казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих хиљаду динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна не може бити дужа од шест месеци. Суд је окривљене Војислава Јовашевића и Дариа Родића због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ осудио и то Војислава Јовашевића на казну затвора у трајању од три године и шест месеци, у коју му је урачунао време проведено у притвору од 20.04.2016. до 16.12.2016. године, као и по мери забране напуштања стана уз примену електронског надзора од 16.12.2016. до 15.03.2017. године, а окривљеног Дариа Родића на казну затвора у трајању од три године, у коју казну је окривљеном урачунато време проведено у притвору од 24.03.2016. до 02.06.2016. године.

Истом пресудом суд је на основу члана 264. став 1. и 3. ЗКП обавезао окривљене на плаћање трошкова кривичног поступка и судског паушала таксативно наведених у изреци пресуде, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, док су на основу члана 246. став 7. КЗ од окривљеног Андреја Половине и Дариа Родића одузети препарати и психоактивне контролисане супстанце који су проглашени за опојне дроге, таксативно наведени у

изреци пресуде, док је на основу члана 87. КЗ према свим окривљенима изречена мера безбедности одузимања предмета детаљно наведених у изреци.

Ставом II изреке првостепене пресуде, на основу одредбе члана 423. тачка 2) ЗКП, окривљени Андреј Половина, Срђан Дакић, Жељко Кнежевић, Војислав Јовашевић, Миле Танић и Дарио Родић, ослобођени су од оптужбе да су извршили и то окривљени Андреј Половина кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346. став 5. у вези става 2. КЗ, а окривљени Срђан Дакић, Жељко Кнежевић, Војислав Јовашевић, Миле Танић и Дарио Родић кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346. став 5. у вези става 4. КЗ. Ставом 2. изреке првостепене пресуде окривљени Срђан Дакић и Миле Танић ослобођени су оптужбе да су извршили кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 4. у вези става 1. КЗ. Истом пресудом окривљени Срђан Дакић и Миле Танић ослобођени су обавезе плаћања трошкова кривичног поступка, па је одређено да исти падају на терет буџетских средстава.

Пресудом Апелационог суда у Београду, Посебног одељења Кж1 ПО1 број 10/21 од 24.01.2022. године, ставом првим одбијене су као неосноване жалба Тужиоца за организовани криминал, браниоца окривљеног Андреја Половине, адвоката Милана Унковића и бранилаца окривљених Жељка Кнежевића и Војислава Јовашевића, адвоката Бисерке Крпић и Данила Лакићевића, а пресуда Вишег суда у Београду, Посебног одељења КПо1 165/19 од 26.10.2020. године, у ставу 1. изреке у односу на окривљене Андреја Половину, Жељка Кнежевића и Војислава Јовашевића, као и у ставу II и ставу 2. изреке, потврђена. Ставом другим усвајањем жалбе браниоца Дариа Родића, адвоката Милоша Стијеље, преиначена је пресуда Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал КПо1 165/19 од 26.10.2020. године у ставу 1. изреке у односу на окривљеног Дариа Родића, тако што Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, окривљеног Дариа Родића на основу одредбе члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП, ослобађа од оптужбе да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 4. у вези става 1. КЗ и на основу одредбе члана 87. КЗ окривљеном изриче меру безбедности одузимања предмета и то таблета које садрже психоактивне контролисане супстанце које су проглашене за опојне дроге, таксативно наведене у изреци пресуде. Поред тога на основу одребе члана 265. став 1. ЗКП одређено је да трошкови кривичног поступка у наведеном делу падају на терет буџетских средстава.

Против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал КПо1 165/19 од 26.10.2020. године и Апелационог суда у Београду, Посебног одељења Кж1 ПО1 број 10/21 од 24.01.2022. године, захтеве за заштиту законитости поднели су:

- Бранилац окривљеног Андреја Половине, адвокат Милан Унковић, због повреда закона из члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП у вези члана 438. став 1.

тачка 4) ЗКП и члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости као основан и побијане правноснажне пресуде у делу који се односи на окривљеног Андреја Половину укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање;

- Бранилац окривљених Жељка Кнежевића и Војислава Јовашевића, адвокат Бисерка Крпић, због повреда закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 482. став 1. и члана 483. став 3. у вези става 1. ЗКП, погрешне примене матријалног права и одлуке о кривичној санкцији, те због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, члана 424. став 1. ЗКП и 438. став 2. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде у односу на окривљене Жељка Кнежевића и Војислава Јовашевића и да се окривљени ослободе оптужбе за наведена кривична дела или да суд побијане пресуде укине и врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд доставио је по примерак захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених Андреја Половине, Жељка Кнежевића и Војислава Јовашевића, Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљених Андреја Половине, Жељка Кнежевића и Војислава Јовашевића, због повреда закона наведених у изреци ове пресуде су неосновани.

**Повреде закона из члана 485. став 4. ЗКП
изнете у изјављеним захтевима за заштиту законитости**

члан 438. став 1. тачка 9) ЗКП

У односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљених Жељка Кнежевића и Војислава Јовашевића, адвокат Бисерка Крпић истиче да је суд приликом доношења пресуде прекорачио идентитет оптужнице у изреци пресуде, у односу на чињенични опис радње извршења кривичног дела, на тај начин што је променио начин извршења кривичног дела и хронологију догађаја, те додао нове радње извршења окривљеном Жељку Кнежевићу, да је исти набављао дрогу – лекове, због чега су изрека пресуде у тачки један првостепене пресуде и изрека оптужнице у тачки 2, која описује наведене радње извршења у супротности. Бранилац истиче да је у оптужници наведено да су се дана 15.03.2016. године окривљени Жељко Кнежевић и Андреј Половина договорили да окривљени Жељко Кнежевић донесе одређену количину таблета у Нови Сад, што је он и учинио, док у

пресуди суд фактички прихвата наводе одбране да између двојице окривљених никад није постојала било каква телефонска нити друга комуникација, те мења део оптужнице у коме се наводи да је окривљени Жељко Кнежевић дана 15.03.2016. године лично донео таблете у Нови Сад, односно суд изоставља тај део у пресуди, те остаје недоумица како су таблете из Суботице доспеле до Новог Сада. По наводима захтева - Апелациони суд и првостепени суд констатују да је окривљени Војислав Јовашевић донео таблете окривљеном Дариу Родићу, који је првостепеном пресудом био осуђен за наведено дело, да би га Апелациони суд ослободио, након отварања претреса, на који начин је повређен идентитет пресуде и оптужбе.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног, по оцени Врховног касационог суда, не могу се прихватити као основани, из следећих разлога:

Одредбом члана 420. став 1. ЗКП је прописано да се пресуда може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници.

Из цитиране законске одредбе произилази да између оптужбе и пресуде мора постојати идентитет у погледу субјективне и објективне истоветности дела.

Прекорачење оптужбе на штету окривљеног подразумева измену чињеничног описа дела, који је дат у оптужном акту - додавањем нове радње извршења, односно веће криминалне воље окривљеног, на који начин се погоршава његов положај у погледу правне оцене дела или кривичне санкције.

Из списка предмета произилази да су измене оптужног акта које су унете у изреку пресуде стилске природе, да је иста уподобљена чињеничном стању утврђеном у доказном поступку, посебно имајући у виду измене радње извршења које се односе на окривљеног Жељка Кнежевића. У изреци пресуде су означене све радње окривљеног Кнежевића које су му оптужницом стављене на терет, а чине обележја кривичног дела из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ за које је оглашен кривим, па део који је изостављен – који се односи на предају дроге окривљеном Половина Андреју у Новом Саду, у суштини не значи ни измену чињеничног стања нити прекорачење оптужбе.

Исти наводи, садржани у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених Жељка Кнежевића и Војислава Јовашевића, адвоката Бисерке Крпић, били су изнети и у жалби на првостепену пресуду, те били предмет разматрања Апелационог суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, који је поступао по жалби браниоца окривљених на пресуду Вишег суда у Београду и нашао да су ти жалбени наводи неосновани, с обзиром да изменом изреке првостепене пресуде и то чињеничног описа извршења дела дана 15.03.2016. године у односу на чињенични опис дат у оптужници, суд није изашао ван граница

чињеничног основа оптужбе, односно ван граница чињеница и околности на којима се оптужба заснива (страна 11. став 2. образложења другостепене пресуде) а које разлоге, Врховни касациони суд прихвата као правилне и на исте упућује, сходно одредби члана 491. став 2. ЗКП

Из наведених разлога и по налажењу Врховног касационог суда, Виши суд у Београду Посебно одељење за организовани криминал, није повредио границе постављене оптужењем, односно није учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Члан 438. став 1. тачка 4) ЗКП

У односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Андреја Половине, адвоката Милана Унковића, истиче се да је пресуду Апелационог суда у Београду Посебног одељења за организовани криминал Кж1 ПО1 број 10/21 од 24.01.2022. године донело веће у саставу судије Татјане Вуковић, као председника већа, Зорана Савића, Мирјане Поповић, Душка Миленковића и Здравке Ђурђевић, као чланова већа, а да је у току првостепеног поступка који је вођен пред Вишим судом у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, поступао судија Душко Миленковић. Тај судија је учествовао у доношењу решења ванпретресног већа: КПП По1 11/16 (Кв По1 273/16) од 02.06.2016. године, КПо1 101/16(Кв По1 598/16) од 30.11.2016. године, К По1 101/16 (Кв По1 501/17) од 24.10.2016. године, К По1 101/16 (КвПо1 311/18) од 19.07.2018. године. Бранилац је истакао да је у наведеним решењима ванпретресног већа Вишег суда у Београду Посебног одељења за организовани криминал, у чијем саставу је учествовао Душко Миленковић, веће заузело став о постојању основане сумње, затим оправдане сумње, у погледу окривљеног Андреја Половине за кривично дело из члана 346. став 5.у вези става 2. КЗ, те је на наведени начин судија Душко Миленковић изразио висок степен јасноће у погледу кривице окривљеног, у смислу члана 37. став 1. ЗКП и исти није могао одлучивати у доношењу побијане другостепене пресуде, те је иста донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП.

Изнети наводи оцењени су неоснованим у погледу разлога за изузеће судије Душка Миленковића.

У конкретном случају, у првостепеном поступку је поступао судија Душан Миленковић, судија Вишег суда Посебног одељења који поступа у наведеном одељењу од 01.10.2013. године, па је и даље судија тог суда. У другостепеном поступку пред Апелационим судом, члан већа је био судија Душко Миленковић који је судија Апелационог суда у Београду, на наведеној функцији од 2010. године. Стога, се не ради о истој особи, већ о двојици судија на различитим функцијама па је у доношењу побијане пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 ПО1 број 10/21 од 24.01.2022. године учествовао судија Душко Миленковић, као члан већа, док је у доношењу решења ванпретресног већа Вишег суда у Београду

Посебног одељења за организовани криминал учествовао судија Душан Миленковић, судија Вишег суда у Београду. Из наведених разлога није доведена у питање непристрасност судије који је учествовао у доношењу другостепене пресуде, због чега је захтев за заштиту законитости у овом делу неоснован.

Члан 438. став 2. тачка 1) ЗКП

Бранилац окривљеног Андреја Половине у свом захтеву за заштиту законитости правноснажну пресуду побија и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП тврдњом да се она заснива на незаконитим доказима и то: записнику о претресању стана и других просторија МУП ПУ Нови Сад окривљеног Андреја Половине од 20.04.2016. године у Новом Саду у улици ..., стан број ...; записнику о претресању стана и других просторија МУП ПУ Нови Сад окривљеног Андреја Половине од 20.04.2016. године у Новом Саду у улици ..., стан број ...; записнику о претресању стана и других просторија МУП ПУ Нови Сад АА од 20.04.2016. године у Новом Саду у улици ..., стан број ...; потврди о привремено одузетим предметима МУП ПУ Нови Сад Ку број 217/16 од 20.04.2016. године; потврди о привремено одузетим предметима МУП ПУ Нови Сад 0301 32/02 од 20.04.2016. године; потврди о привремено одузетим предметима МУП ПУ Нови Сад 0301 32/02 број 1 до 6 од 20.04.2016. године; наредби за претрес стана и осталих просторија лица Андреја и АА КППр 140/16 од 19.04.2016. године; записнику о увиђају ВЈТ у Новом Саду КТР 545 – 2/16 од 20.04.2016. године и записнику о вештачењу број 03/2/11/7 број 234 – 888/16 од 25.03.2016. године и број 234 – 1106/16 од 30.06.2016. године.

Бранилац је истакао да је у записнику о претресању у улици ..., стан број ..., констатовано да окривљени не захтева присуство браниоца, да је претресање започето у 2,25 часова, те је бранилац адвокат Горан Остојић приступио накнадно у 5,45 часова, што је дописано на записнику. Образлажући незаконитост потврде о одузетим предметима бранилац је навео и да сведоци нису присуствовали сачињавању потврде о привремено одузетим предметима као ни записника о увиђају, који су накнадно одштампани. Такође је указао да је различито време сачињавања потврде о одузетим предметима Ку број 217/16 од 20.04.2016. године (сачињена 1,30 часова) и записника о претресању стана од 20.04.2016. године (сачињен у 2,25 часова), из чега произилази да је потврда сачињена пре записника о претресању, што је хронолошки немогуће. Поред тога је додао да су потврде о привремено одузетим предметима нечитке, неуредне и неразумљиве, а окривљени једну од потврда није ни потписао, нити је на истој констатовано да је одбио да је потпише па се иста не може користити као доказ у поступку.

Поред тога бранилац истиче да наредба о претресању стана коју је издао судија за претходни поступак Вишег суда у Новом Саду КППр 140/16 од 19.04.2016. године, не садржи све што је потребно да би се сматрала законитом, имајући у виду да је у наредби наведено да се претрес може вршити и ноћу, али се у образложењу не наводи који су то важни разлози за одступање од права на

неповредивост стана, заштиту достојанства личности и права на приватност, односно наведена одлука, по налажењу браниоца, не садржи образложење. Такође, бранилац је истакао да не постоји потврда о привремено одузетим предметима од 19.04.2016. године, већ је иста сачињена дан касније 20.04.2016. године. Бранилац истиче да из свега произилази да се по основу исте наредбе поново 20.04.2016. врши претрес стана, без посебне наредбе и то ноћу, те закључује да је три пута вршен претрес исте локације, што чини незаконитим записнике о претресу стана и потврде о одузетим предметима.

Бранилац даље истиче да за налаз и мишљење вештака НКТЦ МУП Пу Нови Сад од 25.03.2016. године НКТЦ Одељење у Новом Саду није овлашћено ни акредитовано за ову врсту вештачења, због чега је ово вештачење незаконит доказ. Осим тога, вештаци ББ и ВВ су прво учествовале као раднице – запослене у МУПу, у спровођењу истраге у истом предмету, да би касније дале свој налаз и мишљење, при чему је окривљени Андреј Половина био, а ГГ - тренутно припадник Жандармерије МУП, те су постојали разлози за изузеће вештака из члана 116. став 2. ЗКП.

Поред тога, у захтеву за заштиту законитости бранилац истиче као незаконит доказ исказ осуђеног Алексе Коломејца, који се интерпретира у образложењу првостепене пресуде, као и увид у пресуду Вишег суда у Београду Посебно одељење за борбу против организованог криминала СПК По1 36/16 од 04.07.2016. године, а који је донет на основу споразума о признању кривичног дела у смислу члана 313 – 319 ЗКП и који нема ни форму, ни карактер исказа у смислу одредаба ЗКП о испитивању окривљеног у истрази, те одбрана сматра да није дозвољено упознавање са садржином признања на записнику о рочишту за споразум о признању кривичног дела.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Андреја Половине, адвоката Милана Унковића, по налажењу Врховног касационог суда не могу се прихватити као основани.

Одредбом члана 152. став 1. ЗКП прописано је да се претресање стана и других просторија или лица може предузети ако је вероватно да ће се претресањем пронаћи окривљени, трагови кривичног дела или предмети важни за поступак. Ставом 2. истог члана је прописано да се претресање стана и других просторија или лица предузима на основу наредбе суда или изузетно без наредбе, на основу законског овлашћења.

Одредбом члана 155. став 1. ЗКП прописано је да на образложен захтев јавног тужиоца претресање наређује суд. Ставом 2. прописано је да наредба о претресању садржи: 1) назив суда који је наредио претресање; 2) означавање предмета претресања; 3) разлог претресања; 4) назив органа који ће предузети претресање; 5) друге податке од значаја за претресање.

Одредбом члана 156. став 1. ЗКП прописано је да после предаје наредбе о претресању, држалац стана и других просторија или лице на коме ће се претресање предузети позива се да добровољно преда лице односно предмете који се траже. Ставом 2. прописано је да ће се лице или држалац из става 1. овог члана поучити да има право да узме адвоката, односно браниоца који може присуствовати претресању. Ако држалац или лице из става 1. овог члана захтева присуство адвоката, односно браниоца, почетак претресања ће се одложити до његовог доласка, а најдуже за три часа. Ставом 4. је прописано да ће се држалац стана и других просторија позвати да присуствује претресању, а ако је он одсутан, позваће се да у његово име претресању присуствује неко од пунолетних чланова његовог домаћинства или друго лице. Ставом 7. је прописано да претресању присуствују два пунолетна грађанина као сведоци који ће се пре почетка претресања упозорити да пазе на ток претресања, као и да имају право да пре потписивања записника о претресању ставе приговоре на веродостојност садржине записника.

Одредбом члана 157. став 1. ЗКП прописано је да се претресање врши обазриво, уз поштовање достојанства личности и права на интимност и без непотребног ремећења кућног реда. Претресање се по правилу врши дању, а изузетно ноћу, односно између 22 и 6 часова, ако је дању започето па није довршено или је то одређено наредбом за претресање. Ставом 4. истог члана је прописано да ће се о сваком претресању сачинити записник у коме ће се тачно описати предмети и исправе који се одузимају и место на коме су пронађени, а посебно ће се образложити због чега се претресање врши ноћу. Записник о претресању потписују присутна лица. У случају да лице одбије да потпише записник, то ће се посебно навести. О одузетим предметима ће се сачинити потврда која ће се одмах издати лицу од кога су предмети, односно исправе одузети.

Из списка предмета - записника о претресу стана јасно произилази да су претреси станова вршени на основу одредби чланова 155 – 157 ЗКП. Из записника о претресању стана и других просторија МУП ПУ Нови Сад окривљеног Андреја Половине од 20.04.2016. године, на адреси у Новом Саду у улици ... и од истог датума на адреси у улици ... АА, произлази да је претрес на обе адресе предузет на основу наредбе суда за претрес КППр 140/16 од 19.04.2016. године, која је донета уз испуњавање форме и прописане садржине са свим битним елементима прописаним одредбом члана 155. ЗКП. Између осталог у наведеној наредби за претрес стана и других просторија констатовано је да се претрес може извршити и ноћу. Поред тога, за претресање стана су у конкретном случају биле испуњене претпоставке прописане и одредбом члана 156. ЗКП, јер су била присутна два пунолетна грађанина као сведока који су пазили на ток претресања. Поступак претресања је вођен у смислу одредбе члана 157. ЗКП, па су у том смислу и предмети пронађени током претресања посебно фотографисани, а сам претрес оптички сниман, те су сачињавани записници о претресању, а снимци и фотографије представљају саставни део тих записника.

Чињеница, на коју бранилац указује - да овлашћена службена лица у записнику о претресању стана и других просторија нису навели разлоге због чега се претресање врши ноћу, не чини овај доказ незаконитим и не умањује кредибилитет овог доказа у мери у којој би се он могао сматрати незаконитим. Исто се односи и на потврде о одузетим предметима које су пратиле записнике о претресању стана на ове две локације. У конкретној ситуацији, судија за претходни поступак Вишег суда у Новом Саду, је издао наредбу за претрес стана и осталих просторија лица Андреја и АА КППр 140/16 од 19.04.2016. године, у складу са чланом 152. ЗКП и 155. ЗКП, којом је прописано да суд доноси наредбу о претресању на образложени захтев јавног тужиоца, и садржи доступне и неопходне податке о испуњености услова за предметну доказну радњу, те изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Андреја Половине, да је наредба суда требало да садржи опширно образложење, оцењени су као неосновани, имајући у виду цитиране одредбе Законика о кривичном поступку.

Имајући у виду наведено, записник о претресању стана није незаконит по форми, садржини, нити по начину прибављања, те се ни потврда о привремено одузетим предметима који су пронађени и одузети приликом претреса стана број ..., у улици ..., не може се сматрати незаконитом, будући да на самој потврди под редним бројем 1. стоји констатација службеног лица да се ради о предметима који потичу из претреса стана у улици ..., у Новом Саду.

Поред тога, из списка предмета и то записника о увиђају сачињеног 20.04.2016. године у Новом Саду, у улици ..., стан број ..., који користи Андреј Половина, произлази да су овој доказној радњи присуствовали окривљени Андреј Половина, бранилац по службеној дужности адвокат Горан Остојић, два сведока претреса, овлашћена службена лица и заменик јавног тужиоца, о чему је састављен записник. У записнику су констатоване све просторије предметног стана, шта је у свакој просторији и у ком делу од трагова и предмета кривичног дела нађено, уз означавање тих предмета под одређеним бројевима. Даље из потврде о привремено одузетим предметима МУП ПУ Нови Сад 0301 32/02 од 20.04.2016. године, произилази да је од окривљеног Андреја Половине привремено одузет таксативно наведен већи број предмета, од редног броја 1 до редног броја 83. Околност која се истиче у захтеву за заштиту законитости - да у записнику није евидентирано шта је приликом претреса пронађено, наведени доказ не чини незаконитим, с обзиром да одузети предмети по свом опису и нумеричкој ознаци из потврде о одузетим предметима у потпуности одговарају опису предмета и њиховим нумеричким ознакама из записника о увиђају, те овај суд закључује да наведени записник, као и потврда у потпуности садрже све неопходне податке и представљају законите доказе.

Одредбом члана 150. став 1. ЗКП прописано је да се лицу од кога су предмети одузети, издаје потврда у којој ће се предмети описати, навести где су пронађени, као и подаци о лицу од кога се предмети одузимају, те својство и потпис лица које радњу спроводи. Према томе, потврде о привремено одузетим

предметима су издате од овлашћеног службеног лица а на основу овлашћења које органи унутрашњих послова имају у предкривичном поступку. Имајући у виду бројност ових потврда, које су све од истог датума 20.04.2016. године, као и велики број привремено одузетих предмета од окривљеног Андреја Половине, јасно је да све потврде о привремено одузетим предметима чине део јединствене потврде сачињене из више делова, с обзиром на број предмета који није могао бити евидентиран и пописан на једном папиру, те су неосновани наводи захтева да су ови докази незаконити, јер нису уписани на једном папиру. Ово тим пре што су потврде о одузетим предметима пратиле записнике о претресању стана и увиђају и нумерички се поклапају.

Поред тога у погледу записника о вештачењу број 234 – 888/16 од 25.03.2016. године и број 234 – 1106/16 од 30.06.2016. године, истицане су примедбе да НКТЦ при МУП РС - установа која је у конкретном случају обавила вештачење, нема акредитацију за физичко – хемијска вештачења лекова, с обзиром да је НКТЦ установа акредитована за физичко – хемијска вештачења психоактивних контролисаних супстанци, у складу са међународним стандардима (SRPSISO/IEC 17025:2006) али оних који су таксативно набројани у оквиру обима акредитације на сајту, а у шта не спадају супстанце које су у конкретном случају биле предмет вештачења. Међутим како из дописа МУП РС Дирекције полиције УКП, НКТЦ број 234 – 1106/16 -1 од 20.04.2016. године, произлази да се у склопу НКТЦ налази 5 лабораторија за физичко хемијска вештачења и да су једино лабораторије НКТЦ у РС акредитоване за област анализе психоактивних контролисаних супстанци, и да су у оквиру НКТЦ акредитоване најчешће примењиване методе у складу са најзаступљенијим типовима узорака, а да се преостале методе које нису у обиму акредитације налазе у систему контроле квалитета НКТЦ-а, те као такве подлежу провери и верификацији на исти начин као и акредитоване методе, то је неоснован навод из захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Андреја Половине, адвоката Милана Унковића, да НКТЦ не може да обавља физичко – хемијска вештачења супстанци које се не налазе на списку Правилника о утврђивању списка психоактивних контролисаних супстанци. Предметна вештачења у оквиру НКТЦ извршена су од стране ВВ и ББ, које се налазе на списку сталних судских вештака при Вишем суду у Новом Саду, за област хемија, а чије уже специјалности су физичко – хемијска вештачења односно вештачења опојних дрога и психотропних контролисаних супстанци, те и оне лично имају овлашћење да врше вештачења. Неосновано се у захтеву браниоца наводи да су ови вештаци имали и друга овлашћења и вршили друге радње у оквиру истраге, јер се из списка предмета јасно види да су оне извршиле вештачење које спада у домен њихове струке. То што су оне запослене у МУП РС у оквиру кога се налази и Центар за вештачење не чини то вештачење незаконитим доказом. Оно што је најважније је да су наведена вештачења била доступна браниоцима окривљених, вештаци су током трајања кривичног поступка испитани на главном претресу, те је одбрана имала право да тражи додатна објашњења, провери кредибилитет вештака и оспорава налаз и мишљење. Стога су неосновани супротни наводи браниоца окривљеног Андреја Половине, адвоката Милана Унковића.

Поред тога у захтеву за заштиту законитости истог браниоца се истиче као незаконит доказ исказ осуђеног Алексе Коломејца. Из списка предмета произлази да је суд прочитао записнике о саслушању осумњиченог Алексе Коломејца од 21.04.2016. године и од 01.07.2016. године, који је саслушан у Тужилаштву за организовани криминал, односно да се у конкретном случају ради о исказу датом у истрази, пред тужиоцем. Из списка предмета даље произлази да је суд извршио увид у пресуду Вишег суда у Београду Посебно одељење за борбу против организованог криминала, Одељење за претходни поступак, СПК По1 36/16 од 04.07.2016. године, којом је прихваћен споразум о признању кривичног дела окривљени Алекса Коломејац оглашен кривим за кривично дело из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године, у коју му је урачунато време проведено у притвору.

Упознавање са садржином исказа саокривљеног пре сачињеног споразума о признању кривичног дела, датог пред тужиоцем, као органом који руководи предистражним поступком, у време када су окривљени имали својство осумњичених, као и вршење увида у пресуду по основу споразума о признању кривичног дела, коју је првостепени суд користио искључиво ради утврђења чињенице да је окривљени Алекса Коломејац (сада покојни) оглашен кривим наведеном пресудом, начин је извођења доказа на главном претресу сходно одредбама члана 406. став 1. тачка 1) ЗКП и 405. ЗКП, па се овако дат исказ и извршен увид у СПК пресуду могу користити као доказ у поступку, а због чега од стране нижестепених судова није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП), на коју неосновано указује бранилац окривљеног Андреја Половине, адвокат Милан Унковић.

Бранилац окривљених Жељка Кнежевића и Војислава Јовашевића, адвокат Бисерка Крпић, правноснажне пресуде побија и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. става 2. тачка 2) ЗКП те члана 424. став 1. тачка 1. ЗКП, док из образложења произилази и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. става 1. тачка 1) ЗКП.

С тим у вези, овај бранилац у захтеву истиче неразумљивост изреке, њену противречност, а такође у образложењу захтева бранилац даје сопствену оцену доказа, те утврђеног чињеничног стања, везано за транскрипте разговора између окривљених и њихово коришћење у кривичном поступку, књиговодствену документацију „...“ власништво Војислава Јовашевића. Полемишући са чињеничним стањем утврђеним у побијаним правноснажним пресудама и изношењем оцене доказа и закључака, који су супротни оцени, чињеничним утврђенима и закључцима нижестепених судова, бранилац заправо указује на погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, односно на повреду закона из члана 440. ЗКП. Исти бранилац указује и на одлуку о кривичним санкцијама према њеним браћеницима, али не истиче повреду закона већ истиче оцену околности од

којих зависи избор висине кривичне санкције чиме, уствари указује на повреду одредбе члана 441. став 1. ЗКП.

Како је одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано да окривљени преко браниоца захтев за заштиту законитости може поднети због повреда тог закона из члана 74., 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом, то се у оцену повреда закона које нису обухваћене одредбом члана 485. став 4. ЗКП и у односу на оспоравање чињеничних утврђења у правноснажној пресуди, Врховни касациони суд није упуштао.

Из наведених разлога, а на основу одредбе члана 491. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић